



1. lékařská fakulta Univerzity Karlovy

**s hlubokým zármutkem oznamuje,
že dne 18. července 2021
zemřel ve věku 100 let**

**prof. MUDr. Vladimír Beneš, DrSc.,
lékař, pedagog a vědec v oboru neurochirurgie**

Profesor Vladimír Beneš se narodil 27. ledna 1921 a zemřel 18. července 2021 ve věku 100 let a 6 měsíců. Za celý život nebyl vážně nemocný, zemřel tiše a milosrdně stářím. Život prožil mezi dvěma epidemiemi – když se v lednu roku 1921 narodil, svět právě přestala sužovat španělská chřipka. Konec jeho života obklopila epidemie covidu-19, nemoci, kterou on sám prodělal asymptomaticky.

Byl dlouho doyenem neurochirurgie u nás a jediným, kdo si pamatoval a prožil začátky oboru. Na studium medicíny čekal celou válku, hned po ní nastoupil do slavného „Lucernového ročníku“ a v roce 1949 odpromoval. Ihned po promoci pracoval u prof. Kunce ve Vojenské nemocnici ve Střešovicích. V roce 1956 prof. Beneš začal pracovat na zdejším neurochirurgickém oddělení, z něhož později vznikla klinika Fakulty všeobecného lékařství, později 1. lékařské fakulty UK. V té době se neurochirurgie prokázala jako samostatný obor, i když do samostatnosti bylo ještě skoro padesát let.

Klinika si velmi brzy vybudovala výtečné mezinárodní renomé a prestižním vrcholem bylo uspořádání Evropského neurochirurgického sjezdu v roce 1971. V roce 1968 pracoval půl roku v Basileji, kde ho také zastihla okupace. Vrátil se domů, ale kvůli udání a jeho nesouhlasu s okupací tu jeho kariéra skončila. Po roce 1968 nesměl až do revoluce učit. Proto ho také nesmírně potěšilo čestné uznání od 1. LF UK k jeho stým narozeninám. Padesát let poté, co na fakultě skončil.

Po odchodu z ÚVN pracoval ve Fakultní nemocnici v Motole, kde založil oddělení dětské neurochirurgie. I po odchodu do důchodu byl velmi aktivní. Napsal několik knih z historie medicíny, ale i sci-fi román. Přednesl na 30 „posledních“ přednášek, tu opravdu poslední v roce 2019 v Tvoršovicích, kde proběhl kongres k šedesátému výročí Neurochirurgické a neuroonkologické kliniky.

Jeho hlavním odborným zájmem bylo poranění míchy. Druhou oblastí zájmu bylo hypertonické krvácení. Spolu s doktorem Koukolíkem a doktorkou Obrovskou publikovali v Journal of Neurosurgery model krvácení a popsali dva základní typy. Jde o jednu ze dvou nejcitovanějších prací českých autorů. V dětské problematice se věnoval optochiazmatickým gliomům, transkalóznímu přístupu, středočárovým nádorům.

Obecným zájmem pro něho bylo vědomí a od konce osmdesátých let pak také kvalita života – byl autorem hodnotící škály kvality života. Tento jeho zájem byl v přímém rozporu s pojetím léčby ze začátku jeho kariéry, kdy jediným parametrem bylo přežití. Perfektně tak dokladoval základní změnu a vývoj oboru.

Čest jeho památce!